

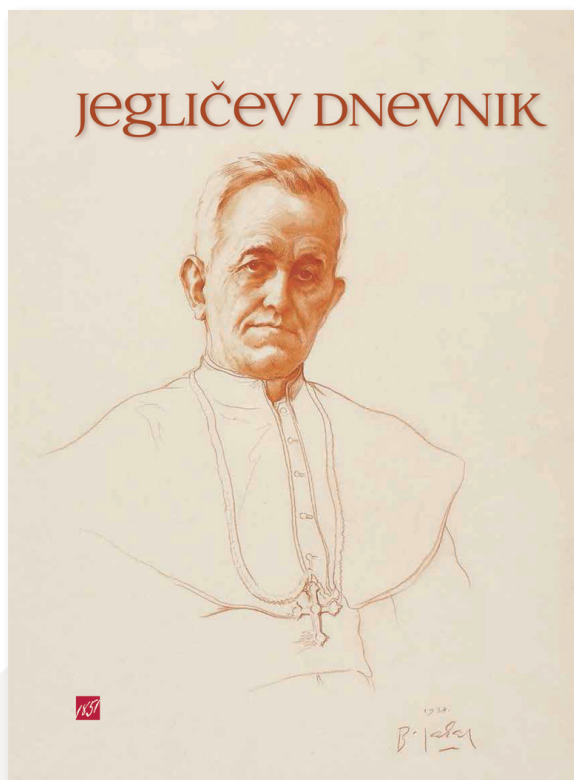

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

JEGLIČEV DNEVNIK

Podatki o knjigi

- Naslov: Jegličev dnevnik
- Urednika: Blaž Otrin, Marija Čipić Rehar
- Uvodna beseda: nadškof Stanislav Zore
- Cena: 62,00 €
- Velikost: 210 mm x 285 mm
- Vezava: trdo vezano
- Število strani: 1152
- ISBN: 978-961-278-210-8
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba

Kontakt

Uredništvo

telefon 01-244-3670

mohorjeva@siol.net

Izjemna slovenska kronika prvih tridesetih let 20. stoletja

»Sam sebi se zdim zapuščen. Nimam ga človeka za posvetovanje. /.../ Zato se le bolj v Boga obračam, pozdrav zjutraj pred tabernakljem in prosim, naj bi spoznal vse svoje dolžnosti, vse potrebe moje škofije in še dalje, ter po njih uravnal svoje korake.« To je leta 1922 zapisal v svoj dnevnik Anton Bonaventura Jeglič, osemindvajseti redni ljubljanski škof, ki velja za enega najdejavnějšíh škofov v 550-letni zgodovini ljubljanske škofije in eno ključnih osebnosti svojega časa na Slovenskem. Ni imel človeka, ki bi se mu lahko zaupal, zato pa je svoje doživljanje skozi vseh dvaintrideset let dolgo škofovsko pot zaupal svojem dnevniku, in tako sijajno izpisal svoj duhovni avtoportret. Jeglič v dnevniku ni le natančen in obširen kronist dogodkov, temveč piše tudi o svojih razmišljanjih, načrtih, dilemah, stiskah, strahovih in celo osebnih »dušnih skušnjavah«. Brez pretiravanja lahko ta impozanten dnevniški opus označimo za kulturni spomenik najvišje vrednosti, saj je izjemno pomemben tako kot temeljita kronika svojega časa kot tudi za samorazumevanje duhovne biti slovenskega naroda. Skozi svoja iskrena razmišljanja nam razodene duhovni horizont, strukturo in način biti katolištva na Slovenskem v takratnem času. Na Slovenskem na prelomu devetnajstega in dvajsetega stoletja oz. v prvih treh desetletjih dvajsetega stoletja ni primerljivega dnevniškega zapisa, v celotnem dvajsetem stoletje pa mu ob bok lahko stopi le Kocbekov dnevnik.

Jeglič je dnevnik začel pisati 19. januarja 1899, dobrega pol leta po nastopu svoje škofovske službe v Ljubljani, in to delo je redno in vestno opravljal vse do svojega odstopa in umika v Gornji Grad leta 1930.

Dnevnik obsega trinajst zvezkov s skupno 2.388 rokopisnimi stranmi in ga danes hrani Nadškofijski arhiv v Ljubljani, v zapuščini škofa Jegliča.

Odlomki iz knjige

Danes je veliki petek. Funkcije velikega tedna opravljam kot škof prvokrat. Kaj lepe so. Ganiło me je, da so od sinoči do danes zjutraj možje celo noč pred tabernakelnom molili. Od desetih do enajstih sem se udeležil tudi jaz. Danes zjutraj in popoldne sem zopet po eno uro pred tabernakelnom klečal. O, kako lahko sem molil in prosil za slavo božjo v moji škofiji! Naj dobri Jezus mojo škofijo vlada, jaz pa hočem samo orodje v njegovih rokah biti. Zavodi, pot v Jeruzalem, sveti misijoni, katoliški shod po 1900 so mi silno na srcu. (31. marca 1899)

Novo leto sem srečno začel. Program za delo mi je ostal stari: pospeševati organizacijo socialno in cerkveno, da se utrdi med nami kraljestvo Božje, kraljestvo presvetega Srca Jezusovega.

V tem letu bom pa prav posebno tole nameraval: 1. bolj razširiti in poglobiti čaščenje presvetega Rešnjega telesa in Božjega Srca Jezusovega, pa pospeševati bolj pogosto sveto obhajilo; 2. pospeševati moralnost, posebno treznost in še bolj čistost po družinah, najbolj pri mladeničih in dekletih; 3. vpeljati delo serafinske ljubezni za rešitev in za varstvo zanemarjenih otrok; 4. izpopolniti in dovršiti Zavod svetega Stanislava; 5. pripravljati zidavo novega semenišča.

Na te točke bom pazil pri kanonični vizitaciji (letos šestdeset župnij), hodil bom tudi druge čase po župnijah spovedovat in pridigat, razširjal bom svojih pet brošuric (ravno sedaj se tiska *Mladeničem. Prvi zvezek. Obramba vere. Mladeničem. Drugi zvezek. Življenje po veri pride za njim na vrsto, ravno sedaj ga spisujem*), zahajal bom po možnosti v razna društva in k raznim shodom, prav prisrčno in pogostokrat bom prosil pomoči pred tabernakelnom.

Ravnokar sem bil pri shodu mož tretjerednikov. Bila jih je natlačena dvorana iz raznih stanov: trgovci, uradniki, posestniki, uslužbenci, delavci. Pater Ernst se vneto zanje zavzema in je dosegel lepih uspehov. Po pozdravu sem spregovoril nekoliko budilnih besedi. (6. januarja 2010)

Domine ad adiuvandam me festina [Gospod, pohiti mi na pomoč!]. Dela čaka veliko. Izpolnjevati hočem sklepe, storjene pri duhovnih vajah. Skrbel bom: 1. za Zavod svetega Stanislava, molim za vsestranski napredek in prosim Boga za veliko duhovnega poklica; 2. za vzgojo mladine, moje knjižice, konferenca z duhovni o načinu spovedovanja, da se doseže vredna spoved in zavest o potrebi pogostega svetega obhajila, spovedovanje v Ljubljani in po raznih župnijah, posebno z delom po šolah; 3. za dobro življenje duhovnov, več stika s semeniščem, nagibanje pri vizitacijah, svarjenje grešnih in pohujšljivih, spodbujanje za študij po društvu *Sodalitas sanctissimi Cordis* [Bratovščina presvetega Srca]. Poskušal bom biti bolj v zvezi z našo inteligenco in pa bolj se seznaniti z Ljubljano in njenimi potrebami. (Ob novem letu 1911)